

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2003-12140-54
Sagsbeh.: LCH
Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. L 140 - Spørgsmål 40, som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 16. marts 2006

Spørgsmål L 140 - Spørgsmål 40:

"Vil ministeren oplyse for hvor mange af de allersvageste patienter, der rent faktisk har været lavet udskrivningsaftaler og koordinationsplaner, herunder navnlig for den gruppe af psykiatriske patienter, som ifølge psykiatriundersøgelsen/lovforslaget forventes at kunne omfattes af tvungen opfølgning?"

Svar:

Der findes ikke opgørelser om, hvor mange af de allersvageste patienter, der er lavet udskrivningsaftaler og koordinationsplaner for.

Ved indførelsen af reglerne om udskrivningsaftaler og koordinationsplaner den 1. januar 1999 var det forventet, at der årligt skulle udarbejdes ca. 1.000 udskrivningsaftaler og koordinationsplaner. Det har imidlertid vist sig, at der kun udarbejdes et begrænset antal. I 1999 blev der udarbejdet 251 aftaler/planer. I 2000 var antallet 193. I 2001 blev der udarbejdet 135 aftaler/planer, og i 2002 udgjorde tallet 128. I 2003 var antallet faldet til 89. I 2004 var tallet steget til 158 (ekskl. Sønderjyllands Amt).

Det er helt utilfredsstillende, at udskrivningsaftaler og koordinationsplaner ikke bruges i større omfang. Derfor er forpligtelsen til at benytte disse instrumenter fremhævet i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg kan videre oplyse, at den måde, § 13 d om tvungen opfølgning efter udskrivning er bygget op på, sikrer, at tvungen opfølgning efter udskrivning først bliver bragt i anvendelse, når alle eksisterende redskaber i overensstemmelse med mindste middel princippet er afprøvet.